

Som en konsekvens af den plan, der skal udarbejdes, både når anbringelsen sker på frivilligt og på tvangsmæssigt grundlag, fremgår det direkte, at kommunalbestyrelsens valg af opholdssted skal træffes i overensstemmelse med planen. Valget af det konkrete opholdssted skal ske ud fra, hvad der giver de bedste betingelser for opfyldelsen af formålet med anbringelsen. Afhængig af dette formål bør muligheden for at vælge eventuel familie f.eks. bedste-forældre som opholdssted indgå i overvejelserne. Vedrørende ændring af opholdssted gælder reglen i stk. 2, jf. nærmere bemærkningerne hertil.

Retten til at bestemme over en række personlige forhold vedrørende barnet eller den unge vil også under en anbringelse tilkomme forældremyndighedens indehaver.

Det præciseres i bestemmelsen, at de beslutninger, som kommunalbestyrelsen har kompetence til at træffe vedrørende barnets eller den unges forhold under opholdet uden for hjemmet, skal angå forhold, som det under hensyn til formålet med anbringelsen må anses for nødvendigt at træffe bestemmelse om.

Afgrænsningen mellem forældrenes og kommunalbestyrelsens kompetence til at træffe bestemmelse over barnet eller den unge under opholdet uden for hjemmet ligger således i formålet med anbringelsen.

De beslutninger, som kommunalbestyrelsen kan komme til at træffe, kan angå såvel forhold, som udtrykkeligt er omhandlet i planen som forhold, der er nye eller uomtalte. En række praktiske spørgsmål om barnets eller den unges dagligdag kan ligeledes nødvendiggøre en egentlig beslutning fra kommunalbestyrelsens side, såfremt der opstår konflikter med forældrene om disse spørgsmål.

Særligt skal nævnes, at kommunalbestyrelsen om nødvendigt kan træffe beslutning om lægebehandling af barnet eller den unge, herunder træffe beslutning om indlæggelse til behandling på sygehus, såvel på somatisk som på psykiatrisk afdeling. Sådanne beslutninger bør dog så vidt muligt træffes i forståelse med forældrene.

Et særligt problem er, hvorledes kommunalbestyrelsen skal forholde sig til et ønske om at få barnet undersøgt af læge, psykolog eller anden sagkyndig, mens barnet er anbragt uden for hjemmet. Spørgsmålet er således rejst af Folketingets Ombudsmand over for socialministeren og Folketingets retsudvalg (1990, side 253, 15-16), idet Ombudsmanden på baggrund af en konkret sag har forudsat, at det overvejes, hvorvidt der er anledning til lovgivningsmæssigt eller administrativt at præcisere de bestemmelser,

der vedrører det generelle spørgsmål om forældres retsstilling under en tvangsfjernelse af deres børn.

Som nævnt i betænkningens kap. 6, afsnit 8.1 (s. 171 ff) vil indehaveren af forældremyndigheden bevare retten efter myndighedslovens § 7 til at træffe bestemmelse vedrørende barnets forhold, men kommunalbestyrelsen må under hensyn til formålet med anbringelsen tillægges kompetence til at træffe beslutninger vedrørende barnets eller den unges forhold.

Forældrene vil derfor som udgangspunkt kunne anmode om at få barnet undersøgt for egen regning hos en læge, psykolog eller anden sagkyndig, som de selv vælger. Beslutningen om, hvorvidt anmodningen kan efterkommes, må træffes ud fra en vurdering af, om tungtvejende modstående hensyn gør sig gældende. Disse hensyn må vurderes i forhold til formålet med anbringelsen samt en eventuel risiko for, at den påtænkte undersøgelse kan volde barnet eller den unge skade. Hvis forældrenes anmodning afslås, vil beslutningen herom kunne indbringes for det sociale ankenævn, jf. forslagens § 67 a.

Bestemmelsen i *stk. 2*, der er ny, fastsætter den særlige procedure, der skal gælde for beslutninger om ændring af barnets eller den unges opholdssted. Bestemmelsen gælder både de tilfælde, hvor der er givet samtykke til anbringelsen, og de tilfælde, hvor anbringelsen er gennemført tvangsmæssigt.

At en ændring af barnets eller den unges opholdssted er udskilt til behandling efter en særlig procedure skal ses på baggrund af, at en beslutning om ændret opholdssted ofte af forældrene vil føles som en meget indgribende afgørelse.

Efter forslaget vil en beslutning om ændring af opholdsstedet kun kunne træffes, hvis der foreligger samtykke hertil fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, eller ved at beslutningen træffes efter forslagens § 35.

Kan samtykke ikke opnås, må en beslutning om ændring af opholdsstedet således træffes efter reglerne om tvangsmæssig gennemførelse af foranstaltninger. Flytningen kan ikke iværksættes, før en beslutning herom foreligger. Er behovet for en flytning så akut, at den ikke kan afvente en behandling efter reglerne om tvangsmæssig gennemførelse af foranstaltninger, vil en beslutning efter forslagens § 35 eventuelt kunne træffes som en foreløbig beslutning efter reglerne herom.

En beslutning om ændring af opholdsstedet, der træffes af børne- og ungeudvalget, vil kunne indbringes for Ankestyrelsen og landsretten i medfør af de almindelige klagebestemmelser for afgørelser efter forslagens § 35.